

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Delmar Construction”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Delmar Construction” cu privire la anularea deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.9/23 din 16 ianuarie 2019,

împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 februarie 2019, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Delmar Construction” cu privire la anularea deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.9/23 din 16 ianuarie 2019.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia Consiliului municipiului Chișinău nr.9/23 din 16 ianuarie 2019 „Cu privire la amplasarea unei parcări auto multietajate pe locul de pământ din Calea Orheiului”, s-a decis atribuirea unui lot de pământ cu suprafața de 0,3909 din str. XXX.

A notat că în corespundere cu prevederile art. 64 al Legii cu privire la administrația publică locală nr.436-XVI din 28 decembrie 2006, autoritatea reclamantă a supus controlului obligatoriu de legalitate decizia menționată și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor legale.

A menționat că în conformitate cu art. 68 al Legii sus-indicate, prin notificarea nr. 1304/OT4-112 din 30 ianuarie 2019, Oficiul teritorial Chișinău a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea în termen de 30 de zile a actului administrativ considerat ilegal, iar la data de 08 februarie 2019 în adresa Oficiului a parvenit demersul secretarului interimar al Consiliului municipal Chișinău nr.07-119/496 prin care notificarea înaintată a fost respinsă ca nefondată.

Astfel, consideră reclamantul că, decizia contestată în pricină contravine prevederilor legale.

A solicitat anularea deciziei Consiliului mun.Chișinău nr.9/23 din 16 ianuarie 2019.

Prin hotărârea din 02 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis acțiunea și s-a anulat Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.9/23 din 16 ianuarie 2019 (f.d.82-84).

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și SRL „Delmar Construction”, cu menținerea hotărârii din 02 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 161, 162-172).

Pentru a decide astfel, Colegiul civil a constatat că hotărârea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material.

În argumentarea acestei poziții, a susținut că unitatea administrativ-teritorială poate dispune de proprietatea sa privată doar în condițiile legii, astfel, în acest sens, legea prevede că darea în arendă a terenurilor proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale ori dispunerea de acestea în oricare alt mod, are loc prin intermediul licitației cu strigare, organizată în condițiile legii.

La caz, prin decizia contestată s-a decis acceptarea amplasării unei parcări auto multietajate pe locul de pământ cu suprafața de 0,3909 ha din str. Calea Orheiului, conform studiului urbanistic elaborat de către ÎMP „CHIȘINĂU PROIECT”.

Prin pct.2 al deciziei în cauză s-a dispus că edificarea parcării auto urmează a fi efectuată în baza unui proiect avizat în modul stabilit de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare și coordonat cu serviciile de resort, după atribuirea terenului (la preț comercial) conform prevederilor legislației în vigoare.

În context, Completul judiciar a remarcat că prin decizia contestată, Consiliul mun.Chișinău a dispus de terenul vizat în decizia contestată, prin acceptarea edificării pe acest teren a unei parcări auto multietajate or, prin pct.2 al dispozitivului deciziei contestate, Consiliul mun.Chișinău a dispus că edificarea construcției parcării va avea loc după atribuirea terenului la preț comercial.

Instanța de apel a concluzionat că deși prin actul administrativ contestat în pricină nu s-a dispus înstrăinarea direct a terenului proprietatea statului, dar s-a permis edificarea unei parcări auto pe terenul asupra căruia SRL „Delmar Construction” nu are careva drepturi, nici drept de folosință, iar edificarea unei construcții presupune în mod direct constituirea unui drept real asupra terenului pe care urmează a fi edificată construcția. Or, art.10 alin. (9) al Legii nr.121 din 04.05.2007 privind administrarea și deținerea proprietății publice, prevede expres că se interzice constituirea uzufructului asupra bunurilor proprietate de stat. Prin urmare, înstrăinarea terenului în speță, urma a avea loc în urma unei licitații organizate în condițiile legii.

La 18 decembrie 2019 SRL „Delmar Construction” a declarat recurs, împotriva deciziei 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi de respingerea acțiunii înaintate de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat (f.d. 178-186).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată, motivând că instanțele ierarhic inferioare n-au stabilit împrejurările reale ale cauzei prin care s-ar fi confirmat contradicția actului

administrativ contestat unei norme legale, aplicând astfel eronat analogia prevederilor proprii actelor juridice civile, norme ce nu erau relevante actelor administrative, ignorând totodată și aprecierea regimului juridic al lotului de pământ menționat în decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 9/23 din 16 ianuarie 2019, care potrivit statutului său juridic se exceptă de la înstrăinarea acestuia prin intermediul licitației, precum și nu s-au stabilit care drepturi au fost vătămate și ale căror persoane.

De asemenea a menționat că instanțele ierarhic inferioare la soluționarea litigiului n-au stabilit căror norme imperative contravine decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 9/23 din 16 ianuarie 2019, încălcând și normele procedurale referitoare la aprecierea în complexitate a probelor administrate pe parcursul dezbaterilor judiciare și a cerințelor legale referitoare la redactarea hotărârii judecătorești, aplicându-se în acest sens eronat analogia legislației materiale în domeniu.

A notat că anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 9/23 din 16 ianuarie 2019 a suprimat dreptul SRL „Delmar Construction” de a da în exploatare construcția edificată datorită lipsei unui teren aferent suficient pentru amenajarea intrărilor în blocul de locuit.

A afirmat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat necorespunzător probele anexate la materialele cauzei or, acestea n-au luat în considerație că statutul juridic al terenului menționat în decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 9/23 din 16 ianuarie 2019, potrivit Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, avea calitate de teren nefuncțional și nu putea constitui obiect al cărorva acte juridice.

Până la examinarea admisibilității cererii de recurs, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs declarată de către SRL „Delmar Construction”.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de

contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 22 octombrie 2019, iar recurentul a recepționat-o la 28 noiembrie 2019, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică a instanței de judecată anexat la materialele dosarului. Astfel, recursul depus la 18 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Delmar Construction” în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SRL „Delmar Construction” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul SRL „Delmar Construction” cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Delmar Construction”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de SRL „Delmar Construction”, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh